

[És quan dormo que hi veig clar] · J.V. FOIX

### Nou disc del cantautor Xavier Ribalta

Originari de Tàrrrega, Xavier Ribalta ha publicat un disc dedicat a la poesia de J. Margarit **P. 58**

### Entre la literatura i l'autobiografia

El darrer llibre d'Imma Monsó és un equilibri narratiu entre realitat i ficció novel·lesca **P. 59**

### Josep Minguell a l'Espai Cavallers

L'artista plàstic presenta en una exposició la seva personal visió de la terra de l'Urgell **P. 60**

# Un J. V. Foix inèdit

## S'exposen per primera vegada tots els 'Poemes de pedra' conservats

■ LLEIDA

Anton Not

El primer temps de J. V. Foix fou el temps de les avantguardes històriques. Els ismes se succeïen amb velocitat elèctrica reclamant una renovació radical de la figura de l'artista i del paper i les característiques que havien de definir la creativitat en la nova època històrica occidental. Un temps caracteritzat com a revolucionari que ha perviscut fins a l'actualitat com a mínim en el gest, segons explicava el tot just guardonat poeta Jaume Pont en una entrevista al programa de La Manyana TV *L'Atlàntida*. Els experiments d'avantguarda han estat molt discutits en èpoques posteriors, però és innegable que es va inaugurar tota una nova actitud respecte a l'art que encara es deixa sentir en el present.

A pesar de l'enfrontament obert amb la tradició dels moviments d'avantguarda, tantes vegades explicitat ens els manifestos programàtics publicats, mai ningú deixa de ser un nan sobre les espatlles del gegant de la història. S'ha assenyalat reiteradament que moltes propostes desenvolupades pels avantguardistes provenen d'idees ja formulades anteriorment. Una d'elles és la voluntat d'aconseguir aproximar totes les arts mitjançant un sincretisme integrador per crear una obra total, fusió de plàstica, literatura, música. Aquesta idea és del tot vigent quan Foix comença a publicar textos literaris i a involucrar-se en el món de l'art a través de figures com Miró o Dalí i participant en publicacions periòdiques com *L'Amic de les Arts* (1926-1928).

Un dels versos més cèlebres de Foix és el conegut *M'exalta el nou i m'enamora el vell* citat com una sentència exemplificadora d'una de les directrius presents en tota l'obra del poeta, la reconciliació de les dualitats conceptuals amb què moltes vegades és pensada la realitat. L'exposició J. V. Foix. *Poemes de pedra*, organitzada per l'Aula Màrius Torres de la Universitat de Lleida i instal·lada a la seu dels Serveis Territorials del



Visitants de la mostra contemplen les peces el dia de la inauguració

ANNA CARRIÓ

### En paral·lel a la mostra, es publica un llibre-catàleg

LLEIDA A.N.

L'Aula Màrius Torres i l'especialitzada editorial lleidatana Punctum han unit esforços per editar conjuntament un llibre que compleix la funció de catàleg de l'exposició però que per la seva naturalesa està cridat a perviure com una publicació independent. El volum de gran format, val a dir que es tracta d'una edició excel·lent, com totes les que apareixen sota el segell Quadrati, inclou un text de presentació a càrrec de Joaquim Molas, un assaig de Joan R. Veny-Mesquida i fotografies dels poemes de pedra i els *objets trouvés* signades per Lourdes Jansana, així com algunes imatges diverses i els textos en traducció a l'anglès.

**La relació de J.V. Foix amb la creació artística és prou coneguda, però s'havien difós poc els seus propis poemes escultòrics**

**L'exposició es pot visitar fins al 31 de desembre als Serveis Territorials del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya**

Departament de Cultura fins a finals d'aquest mes de desembre, és una mostra extrema de proposta conciliadora: el poema, el text, que tot i les característiques físiques, ja siguin gràfiques o auditives que el caracteritzen, sempre és revestit de certa levitat, adquireix la solidesa i rotunditat materials de la pedra.

En la tradició dels objec-

tes *ready made* de Marcel Duchamp, Foix es deixa seduir pels suggeriments de les formes de les roques fins a elaborar una col·lecció de vint-i-quatre poemes de pedra, dinou dels quals es conserven a la fundació que porta el nom del poeta, mentre que cinc d'ells es coneixen per referències documentals.

L'exposició també comp-

ta amb sis objectes més, de material diferent, que el poeta va conservar com a obres d'art i que encaixen també en la línia conceptual del *ready made* o l'*objet trouvé*.

El poeta que volia reconciliar raó i follia també va voler fusionar el verb poètic i les arts visuals experimentant amb la poesia objectual. Aquest aspecte de la seva obra s'havia mantingut en un segon pla, una circumstància que l'Aula Màrius Torres de la Universitat de Lleida contribueix definitivament a modificar amb l'exposició de les obres, una publicació en forma de llibre i una altra en format CD, així com una xerrada de l'especialista José Corredor-Matheos.

Es desvetlla a Lleida una imatge nova d'un dels grans noms de la poesia catalana.

## J. V. Foix POEMES DE PEDRA

Exposició

Lleida, del 4 al 31 de desembre de 2006

Generalitat de Catalunya  
Departament de Cultura  
Rambla d'Aragó, 8

Organitza:  
AULA Màrius TORRES

Cartell anunciant de l'exposició

AULA MÀRIUS T.